

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Hisenda i Pressuposts
Junta Consultiva
de Contractació Administrativa

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de 28 de juny de 2013

Informe 2/2013, de 28 de juny. El preu dels contractes. Preu cert. Revisió de preus. Qüestions relacionades amb el preu dels contractes de subministrament d'energia elèctrica

Antecedents

1. El batle de l'Ajuntament des Mercadal ha formulat la consulta següent a aquesta Junta Consultiva:

Aquest Ajuntament ha licitat recentment la contractació del subministrament d'energia elèctrica amb un procediment de contractació pels subministraments de mercat lliure i un altre pel de la tarifa d'últim recurs (TUR), els quals han quedat deserts.

En els Plecs de clàusules es demanaven ofertes sobre els preus unitaris dels diferents components de les tarifes. En tractar-se d'un contracte anual, no es preveia revisió de preus.

Fetes algunes consultes, alguna empresa distribuïdora ens ha explicat que no és possible marcar un preu fix, ja que en tots dos casos, mercat lliure i TUR, hi ha un component regulat per l'Estat, que cada trimestre pot fer variar els preus finals. També ens han informat que diverses administracions estan introduint, en els seus plecs de clàusules, la variació trimestral de preus.

Es planteja el dubte de si és possible en el cas del subministrament elèctric, exceptuar de la regulació sobre el preu del contracte la recollida a l'article 87 del Reial decret legislatiu 3/2011, que aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic i, especialment el de preu cert i impossibilitat de procedir a revisions de preus fins que hagi transcorregut un any des de l'inici del contracte.

Es demana la base a quina justificació jurídica es pot procedir a aquesta revisió, així com la fórmula que permeti traslladar les modificacions dels components regulats als preus aplicats pel contractista, a l'efecte de poder comprovar que les revisions de preus es fan de forma correcta.

Adicionalment, i atès que aquesta situació de variacions dels preus que paga el contractista alienes a la seva voluntat és comú en altres contractes (per exemple, el concessionari de la recollida de les escombraries per l'efecte de la variació dels preus dels carburants), si aquesta prerrogativa no va en contra dels principis de no discriminació i igualtat de tracte de l'article 1 de l'esmentat text refós o, si, en cas contrari, es pot estendre de forma generalitzada a tot tipus de contractes.

2. El batle de l'Ajuntament des Mercadal està legitimat per sol·licitar informes a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, de conformitat amb l'article 12.2 del Decret 20/1997, de 7 de febrer, de creació d'aquesta Junta Consultiva, i l'article 15.1 del seu Reglament d'organització i funcionament, aprovat per l'Acord del Consell de Govern de 10 d'octubre de 1997. A l'escrit s'adjunta un informe jurídic, d'acord amb l'article 16.3 del Reglament. Per tant, es compleixen els requisits previs d'admissió per poder emetre l'informe sol·licitat.

Consideracions jurídiques

1. L'escrit de consulta planteja diverses qüestions relacionades amb el preu dels contractes de subministrament d'energia elèctrica, que, per a una major claredat, es poden entendre i reformular de la manera que s'indica a continuació.

La primera qüestió fa referència a si les particularitats del mercat de l'energia elèctrica —que és un mercat regulat en el qual l'Administració general de l'Estat fixa periòdicament el preu d'alguns components de l'energia— poden suposar una excepció als preceptes del Text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre (en endavant, TRLCSP), que estableixen, d'una banda, que el preu dels contractes ha de ser cert, i, d'una altra, que la revisió de preus s'ha de fer una vegada hagi transcorregut un any des que s'hagi iniciat el contracte.

I, en relació amb això, també es demana com es fonamenta jurídicament i com es materialitza la revisió de preus dels components regulats de la tarifa d'energia elèctrica —que té lloc abans del termini que el TRLCSP estableix per fer la revisió de preus del contracte.

La segona qüestió fa referència a si les variacions de preu que es poden produir en els contractes de subministrament d'energia elèctrica a causa de la variació del preu dels components regulats —i que, per tant, són alienes a la voluntat del

contractista— contravenen els principis de no-discriminació i igualtat de tracte, i si poden aplicar-se de forma generalitzada a altres contractes.

2. La Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric regula les activitats destinades al subministrament d'energia elèctrica, consistents en la seva generació, transport, distribució, serveis de recàrrega energètica, comercialització i intercanvis intracomunitaris i internacionals, així com la gestió econòmica i tècnica del sistema elèctric.

L'apartat 2 de l'article 11 disposa que l'operació del sistema, el transport i la distribució tenen caràcter d'activitats regulades, i que el règim econòmic i de funcionament d'aquestes activitats s'ha d'ajustar al que preveu aquesta Llei.

L'article 3 estableix les competències de les autoritats reguladores i disposa que correspon a l'Administració general de l'Estat, entre altres competències, establir la retribució de la garantia de potència i de les activitats que tenen la consideració de regulades, i regular l'estructura de preus i, mitjançant peatge, el preu corresponent a l'ús de xarxes de transport i distribució.

Atès això, les activitats relacionades amb el mercat de l'electricitat es divideixen en activitats regulades (l'operació del sistema, el transport i la distribució) i activitats no regulades (la producció i la comercialització).

S'ha de dir que la comercialització es duu a terme en règim de mercat lliure, amb l'excepció dels subministraments amb potència contractada igual o inferior a 10 kW, en què el consumidor pot acollir-se a tarifes d'últim recurs.

Tant les activitats regulades com les no regulades són retribuïdes pels consumidors i el seu cost es reflecteix en les factures del subministrament d'energia, que han de detallar el cost de cada un dels elements que formen el preu final que s'ha de pagar. Així doncs, el consumidor paga uns conceptes regulats, com ara el preu de la potència contractada i la tarifa d'accés a la xarxa de distribució, i uns altres de no regulats, com ara el preu de l'energia i el marge comercial del comercialitzador.

Cal tenir en compte que el cost dels conceptes o components regulats del preu no és pròpiament objecte de la licitació d'un contracte de subministrament d'energia elèctrica —és a dir, no forma part de les proposicions econòmiques dels licitadors—, atès que el cost dels components regulats, com ara el terme de potència i de l'accés a la xarxa, es determina en virtut de normes de

L'Administració general de l'Estat, que es dicten periòdicament, sinó que només són objecte de licitació els components de la tarifa d'energia elèctrica que no estan regulats, com ara el terme d'energia, i que, per tant, són disponibles o susceptibles de ser fixats o determinats per part dels licitadors. Així, per exemple, el terme d'energia inclou el preu de l'energia en el mercat majorista de l'energia i el marge comercial de l'empresa comercialitzadora, per la qual cosa es tracta de conceptes el valor dels quals depèn de cada licitador.

I tot això sens perjudici que els costos dels components regulats, que figuren en les factures que presenta el contractista, formin part de l'expedient de despesa i del preu final que s'ha de pagar, com també succeeix en el cas de diversos impostos, com ara l'impost elèctric i l'impost sobre el valor afegit.

3. L'article 87 del Text refós de la Llei de contractes del sector públic regula el preu dels contractes i, en l'apartat 1, disposa el següent:

En els contractes del sector públic, la retribució del contractista ha de consistir en un preu cert que s'ha d'expressar en euros, sense perjudici que se'n pugui fer el pagament mitjançant el lliurament d'altres contraprestacions en els casos en què aquesta o altres lleis ho prevegin. Els òrgans de contractació han de vetllar perquè el preu sigui adequat per al compliment efectiu del contracte mitjançant l'estimació correcta del seu import, atenent el preu general de mercat, en el moment de fixar el pressupost de licitació i l'aplicació, si s'escau, de les normes sobre ofertes amb valors anormals o desproporcionats.

D'acord amb aquest article, el preu dels contractes ha de ser un preu cert, però ni el TRLCSP ni cap altra norma de dret administratiu no defineixen el concepte de certesa del preu, motiu pel qual, en virtut dels articles 19.2 i 20.2 del Text refós, s'ha d'acudir a les normes del dret privat per determinar-ne el significat.

L'article 1445 del Codi civil defineix el contracte de compravenda com aquell en el qual un dels contractants s'obliga a lliurar una cosa determinada i l'altre a pagar per aquesta un preu cert. D'acord amb els articles 1447 i 1449 del Codi civil, perquè el preu es consideri cert és suficient que ho sigui en relació amb una altra cosa certa o que es deixi que el determini una persona determinada, que no pot ser cap de les parts contractants.

En relació amb l'exigència que el preu sigui cert, el Tribunal Suprem, en la Sentència de 9 de març de 1991, va manifestar que tot i que l'article 1447 es refereix al contracte de compravenda és d'aplicació general a qualsevol classe de

contracte en què s'adquireixi una cosa mitjançant el pagament d'un preu. I en la Sentència de 14 de març de 2000 va manifestar el següent:

El art. 1445 del Código Civil requiere para la existencia de un contrato de compraventa la existencia de un precio cierto, en dinero o signo que lo represente, pero la determinación del precio puede quedar establecida inicialmente por las partes al momento de perfección del contrato, o deferirse para un momento posterior, siempre que para ello no sea precisa la celebración de un nuevo contrato, sino bastando con unos puntos de referencia en base de los cuales pueda establecerse la cuantía del precio. [...] no es necesario para que el precio se tenga por cierto que esté precisado cuantitativamente en el momento de la celebración del contrato, bastando que pueda determinarse sin necesidad de un nuevo convenio de los interesados [...].

Per tant, el preu ha de ser cert; és a dir, ha de ser determinat o determinable.

En la Sentència de 22 de juny de 2005 el Tribunal Suprem va manifestar la importància de l'existència d'un preu cert per complir els requisits per subscriure un contracte administratiu, com ara la fixació del preu i l'existència de crèdit adequat i suficient per atendre les obligacions que deriven del contracte. A més, va manifestar el següent:

Por tanto, con carácter previo a la aprobación del expediente (art. 70 LCAP) deberá haberse determinado con exactitud el precio, mas la certitud no parece razonablemente exigible de la totalidad del precio sino que la certidumbre se predica de los elementos que lo integran. [...] La certitud o fijeza implica inamovilidad en los elementos a salvo de que se hubiere pactado una revisión de precios.

Així doncs, la certesa es refereix als elements que integren el preu del contracte i no tant a la totalitat del preu.

El Consell d'Estat, en el Dictamen núm. 1409/1992, de 4 de març de 1993, va manifestar el següent:

Precio cierto no es precio fijo; no es lo mismo precio cierto que precio fijo, pues, con referencia a aquél, lo que ha dispuesto la legislación (administrativa o civil) es la certeza de la concurrencia del precio, no sus contingencias. [...] Ciertamente que el precio es susceptible de alteración (de aquí que no pueda decirse en términos absolutos que se quebrante la regla de precio cierto, concepto diferenciado del precio fijo, cuando el precio originario se revisa), pero esta alteración tiene sus propias reglas cuales son que el contrato incluya cláusulas de revisión del precio o, sin la

incorporación de estas cláusulas, proceda la revisión de precios, como figura inserta en el campo de las técnicas de garantía del equilibrio financiero del contrato [...].

La Junta Consultiva de Contractació Administrativa del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques s'ha pronunciat en el mateix sentit en els informes 52/09, de 26 de febrer de 2010, i 59/11, d'1 de març de 2012, en què admet que el preu sigui determinable en funció de diferents variables.

Atès el que s'ha exposat, l'obligació que el preu sigui cert significa que el preu o, en qualsevol cas, els elements que l'integren han d'estar determinats en el moment en què es perfeccioni el contracte o han de ser determinables en un moment posterior.

En el cas del preu dels contractes de subministrament d'energia elèctrica, el fet que determinats components del preu estiguin regulats i el seu cost variï o s'actualitzi periòdicament i les variacions siguin aplicables obligatòriament, no significa que el preu del contracte no sigui cert, atès que, de fet, en el moment en què s'inicia la tramitació del contracte tots els components del preu, inclosos els components regulats, estan determinats amb exactitud i posteriorment són determinables en cada moment mitjançant l'aplicació de les variacions o actualitzacions que estableixin les normes de l'Administració general de l'Estat.

En qualsevol cas, en la mesura que els contractes de subministrament d'energia elèctrica són contractes amb preus unitaris, el pressupost màxim de despesa es fixarà en funció de l'estimació que es faci respecte de les necessitats que es prevegin durant el contracte.

En definitiva, les particularitats del preu dels contractes de subministrament d'energia elèctrica no suposen cap excepció als preceptes del TRLCSP que estableixen que el preu dels contractes ha de ser cert.

4. L'escrit de consulta planteja també si les particularitats del mercat de l'energia elèctrica poden suposar una excepció als preceptes del TRLCSP relatius a la impossibilitat de revisar el preu fins que no hagi transcorregut un any des que s'hagi iniciat el contracte, i la resposta ha de ser, també en aquest cas, negativa. A més, es demana com es fonamenta i es materialitza la revisió de preus dels components regulats de la tarifa.

La revisió de preus és una institució o un mecanisme que té l'origen en el principi d'equivalència econòmica o equilibri financer del contracte i constitueix una

excepció al principi *pacta sunt servanda* amb la finalitat d'adequar la retribució del contractista a les oscil·lacions de preus en el mercat com a mesura de protecció d'aquell.

Es tracta d'una figura que permet fer front a les circumstàncies externes o alienes a les parts que normalment concorren en la vida d'un contracte de llarga durada, com els increments de costos derivats de la inflació, que alteren l'equilibri financer del contracte, de manera que mitjançant les clàusules de revisió de preus el contractista no suporta íntegrament les conseqüències favorables o desfavorables de la ruptura de l'equilibri econòmic entre el preu pactat i la prestació que ha d'executar, sinó que també l'administració contractant assumeix una part del risc derivat de les fluctuacions de preus.

Per tant, la revisió de preus constitueix una excepció al principi de risc i ventura del contractista i d'immutabilitat dels contractes.

El Consell d'Estat, en el Dictamen 2137/2002, de 17 d'octubre, en relació amb les clàusules de revisió de preus, va manifestar que:

Es una cláusula de estabilización, de las llamadas de índice, directamente encaminada a proteger contra la pérdida del poder adquisitivo de la moneda, de tal suerte que no puede ser considerada como instrumento encaminado a obtener un sobreprecio en determinados contratos, pues se trata de una técnica neutral de valoración que permite a las partes contratantes adecuarse, con exactitud, a las oscilaciones de precios experimentadas por los materiales [...].

El Tribunal Suprem s'ha manifestat nombroses vegades sobre la institució de la revisió de preus com a tècnica per mantenir l'equilibri financer dels contractes, i li ha atorgat un caràcter excepcional, atès que pugna amb alguns principis bàsics de la contractació. Concretament, en la Sentència de 18 de març de 1999 manifestava que:

Ahora bien, no debemos olvidar, como expone la Sentencia de este Tribunal Supremo de 30 de enero de 1995, que la revisión de precios tiene un carácter excepcional, en cuanto pugna con una serie de principios básicos de la contratación administrativa, como son el de riesgo y ventura, el de precio cierto y el de inmutabilidad del contrato, razón por la cual las estipulaciones que contengan la revisión de precios deben ser interpretadas con carácter restrictivo, excluyendo interpretaciones analógicas o ampliaciones no previstas expresa y categóricamente en ellas (en el mismo sentido Sentencias de 20 de marzo y 18 de noviembre de 1990).

La revisió de preus dels contractes de les administracions públiques es regula en l'apartat 3 de l'article 87 i en el capítol II del títol III del llibre I del TRLCSP (articles 89 a 94).

L'apartat 3 de l'article 87 disposa el següent:

Els preus fixats en el contracte poden ser revisats o actualitzats, en els termes que preveu el capítol II d'aquest títol, si es tracta de contractes de les administracions públiques, o en la forma pactada en el contracte, altrament, quan hagin de ser ajustats, a l'alça o a la baixa, per tenir en compte les variacions econòmiques que s'esdevinguin durant l'execució del contracte.

Així, la revisió de preus es configura com el mecanisme ordinari que serveix per mantenir l'equilibri econòmic del contracte i de les obligacions de les parts.

L'article 89, referent a la procedència i límits de la revisió, estableix, en l'apartat 1, com a norma general, que perquè pugui tenir lloc la revisió de preus en els contractes de les administracions públiques s'han de complir els requisits següents:

- Que s'hagi executat el contracte en un 20 % del seu import.
- Que hagi transcorregut un any des de la formalització.

Aquests requisits (o límits o llindars exempts de revisió) són diferents i s'han de complir de forma cumulativa i no alternativa; és a dir, no s'exclouen mútuament, sinó que s'han de complir de forma conjunta. En aquest sentit s'ha manifestat la Junta Consultiva de Contractació Administrativa del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques en l'Informe 17/1997, de 14 juliol, i en l'Informe 35/2010, de 6 d'abril de 2011.

Aquests requisits es poden considerar, certament, com a límits o llindars exempts de revisió que afecten el termini i la quantia, atès que delimiten la part de l'objecte del contracte que no és susceptible de revisió. A més, s'exigeix que no s'hagi previst expressament en els plecs ni pactat en el contracte la im procedència de la revisió.

En el cas dels contractes de subministrament d'energia elèctrica, la revisió de preus sobre els components de la tarifa que formen part de l'oferta del contractista (els no regulats) es farà, d'acord amb aquests preceptes i sempre

que es compleixin els requisits que s'hi estableixen, en els termes que, si s'escau, s'hagin pactat. Ara bé, respecte dels components regulats de la tarifa, s'aplicarà directament la variació o l'actualització de preus que correspongui en cada moment d'acord amb els imports que determini l'Administració general de l'Estat, encara que no hagi transcorregut un any des de la formalització del contracte ni se n'hagi executat el 20 % de l'import.

I això és així no només perquè s'hagi d'aplicar la normativa que regula el mercat de l'energia elèctrica —qüestió indiscutible—, sinó també perquè aquesta variació o actualització de preus es fa sobre la part del preu que no és objecte de la licitació —i, per tant, no està sotmesa als requisits que el Text refós estableix—, malgrat serveixi per formar el preu final que s'ha de pagar, i s'ha d'aplicar obligatòriament, de manera semblant a com ho són les variacions en el tipus de gravamen de l'impost sobre el valor afegit.

5. La darrera qüestió objecte de la consulta planteja si les variacions de preu que es poden produir en els contractes de subministrament d'energia elèctrica a causa de la variació del preu dels components regulats —i que, per tant, són alienes a la voluntat del contractista— contravenen els principis de no-discriminació i igualtat de tracte, i si poden aplicar-se de forma generalitzada a altres contractes.

D'acord amb l'article 1 del TRLCSP, aquesta Llei té per objecte regular la contractació del sector públic, a fi de garantir que s'ajusta als principis de llibertat d'accés a les licitacions, publicitat i transparència dels procediments, i no-discriminació i igualtat de tracte entre els candidats. En aquest sentit, l'article 139 disposa que els òrgans de contractació han de donar als licitadors i als candidats un tracte igualitari i no discriminatori i ajustar la seva actuació al principi de transparència.

Aquests principis, segons reiterada jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea expressada, entre d'altres, en les sentències de 19 de octubre de 1977, *Ruckdeschel i altres*, dictada en els assumptes acumulats 117/76 i 16/77; de 13 de desembre de 1984, *Sermide*, dictada en l'assumpte 106/83; i de 25 de novembre de 1986, *Marthe Klensch i altres*, dictada en els assumptes acumulats 201 i 202/85, exigeixen que les situacions comparables no rebin un tracte diferent i que no es tracti de manera idèntica situacions diferents, llevat que aquest tracte estigui justificat objectivament.

En la Sentència de 12 de desembre de 2002, *Universale-Bau AG*, dictada en

L'assumpte C-470/99, el Tribunal de Justicia va manifestar el següent:

[...] que el procedimiento de adjudicación de un contrato público debe respetar, en todas sus fases, en particular en la de selección de los candidatos en un procedimiento restringido, tanto el principio de igualdad de trato de los posibles licitadores como el de transparencia, para que todos los licitadores dispongan de las mismas oportunidades al formular el contenido de sus solicitudes de participación o de sus ofertas [...].

L'objectiu del principi d'igualtat de tracte als licitadors és afavorir el desenvolupament d'una competència sana i efectiva entre les empreses que participen en una contractació pública, motiu pel qual exigeix que tots els licitadors disposin de les mateixes oportunitats en el moment de formular els termes de les seves ofertes i implica, per tant, que aquestes estiguin sotmeses a les mateixes condicions per a tots els competidors. En aquest sentit es pronuncia el Tribunal de Justicia en la Sentència de 18 d'octubre de 2001, *SIAC Construction*, dictada en l'assumpte C-19/00.

Per tant, aquests principis es prediquen particularment de la fase d'adjudicació dels contractes i fan referència al tracte igualitari i no discriminatori entre els licitadors o candidats en un procediment d'adjudicació concret, però no es refereixen al tracte que s'hagi de donar als adjudicataris de contractes diferents, atès que cada un d'aquests té una regulació i característiques particulars.

Així doncs, no pertoca plantejar-se si les diferències en la revisió o variació de preus de dos contractes, un dels quals està sotmès a una normativa molt específica que preveu l'actualització periòdica del cost d'alguns components del preu, contravenen els principis de no-discriminació i igualtat de tracte, atès que es tracta de situacions no comparables i, per tant, no es produeix la vulneració de cap d'aquests principis.

Pel que fa a la possibilitat d'estendre de forma generalitzada a altres contractes la possibilitat que hi ha en els contractes de subministrament d'energia elèctrica de variar el preu d'alguns components que formen el preu final que s'ha de pagar sense complir els requisits que preveu el TRLCSP, la resposta, atès el que s'ha exposat fins ara, ha de ser també negativa.

A més, cal tenir en compte que les circumstàncies que afecten els costos en què incorre el contractista, com ara la variació en el cost del combustible que s'esmenta en l'escrit de consulta, sí formen part de la seva oferta econòmica i aquesta eventualitat s'inclou en el concepte de risc i ventura.

D'acord amb l'article 215 del TRLCSP, l'execució del contracte es duu a terme a risc i ventura del contractista, que és el risc general que assumeix qualsevol contractista quan executa un contracte. Com va manifestar el Tribunal Suprem en les sentències de 8 de juny de 1947 i de 19 d'octubre de 1983, "riesgo significa contingencia o proximidad de un daño y ventura es una palabra con que se explica que una cosa se expone a la contingencia de que suceda mal o bien".

Per tant, el contractista assumeix el risc que deriva de les circumstàncies imprevistes que afecten el contracte o el d'obtenir un guany major o menor i, fins i tot, tenir pèrdues quan els càlculs en què es fonamenta la seva oferta siguin erronis.

No obstant això, el principi de risc i ventura no significa que el contractista hagi d'assumir sempre les alteracions que es puguin produir en el preu. Com ja hem vist, el TRLCSP preveu, com a excepció a aquest principi, el mecanisme de la revisió de preus.

A més, en el cas que l'equilibri econòmic del contracte, atesa la naturalesa de les circumstàncies que l'han alterat, no es pugui restablir mitjançant aquest mecanisme, es pot compensar el contractista a l'empara de la doctrina del risc imprevisible o la del *factum principis*, ambdues de creació jurisprudencial.

Quant a la doctrina del risc imprevisible, la Sentència de 30 d'abril de 1999 del Tribunal Suprem va manifestar el següent:

[...] la doctrina del riesgo imprevisible, conectada a la de la cláusula "rebus sic stantibus", exige que, como consecuencia de la aparición de un riesgo que no pudo ser previsto al tiempo de celebrarse el contrato, se alteren sustancialmente las condiciones de ejecución del mismo, de manera que la prestación pactada resulte mucho más onerosa para una de las partes que la que inicialmente había podido preverse, lo que permite la rescisión del contrato o, en su caso, la indemnización de ese mayor coste, que no debe ser asumido por la parte a quien el suceso o acontecimiento imprevisible ha perjudicado.

La teoria del *factum principis* fa referència a l'alteració indirecta de la prestació objecte del contracte a causa de mesures administratives generals que, tot i que no modifiquen directament l'objecte del contracte ni ho pretenen, hi incideixen fent-lo més oneros per al contractista. El Tribunal Suprem considera necessari, perquè el contractista tenguí dret a una compensació en aquests casos, que es tracti de mesures imperatives i de compliment obligatori, que compleixin les

característiques de generalitat i imprevisibilitat i que produeixin un perjudici especial al contractista. En aquest sentit es pronuncien, entre d'altres, les sentències de 25 d'abril i de 20 de desembre de 1986.

En conclusió, les particularitats del preu dels contractes de subministrament d'energia elèctrica no contravenen els principis de no-discriminació i igualtat de tracte, i no poden aplicar-se de forma generalitzada a altres contractes.

Conclusions

1. Les particularitats del preu dels contractes de subministrament d'energia elèctrica no suposen cap excepció als preceptes del Text refós de la Llei de contractes del sector públic que estableixen que el preu dels contractes ha de ser cert i que la revisió de preus s'ha de fer una vegada hagi transcorregut un any des que s'hagi iniciat el contracte.

En aquests casos s'ha d'aplicar la normativa que regula el mercat de l'energia elèctrica i tenir en compte que la variació o actualització de preus derivada de la variació en el preu dels components regulats es fa sobre la part del preu que no és objecte de la licitació, malgrat que serveixi per formar el preu final que s'ha de pagar, i s'ha d'aplicar obligatòriament, de manera semblant a les variacions en el tipus de gravamen de l'impost sobre el valor afegit.

2. Les particularitats del preu dels contractes de subministrament d'energia elèctrica no contravenen els principis de no-discriminació i igualtat de tracte, i no poden aplicar-se de forma generalitzada a altres contractes.